

PIĘĆ RODZICIELSKICH PRAKTYK, KTÓRE WSPIERAJĄ W WYCHOWANIU DOBREGO I ŻYCZLIWEGO CZŁOWIEKA

Większość z nas chce wychować swoje dzieci na dobrych ludzi - Życzliwych, pomocnych, empatycznych, nawiązujących pozytywne relacje z innymi, jak i pewnych siebie oraz asertywnych. Chcemy też, aby nasze dzieci miały dobrych ludzi wokół siebie. Dorośli, a zwłaszcza rodzice, mają duży wpływ na rozwój moralny swoich pociech. Poniżej potwierdzone badaniami wskazówki, jak w codziennym życiu osiągnąć nasz cel.

 1. **Wyjaśnienie i argumentacja (indukcja)** - czyli rozmowy z dzieckiem dostosowane do wieku, pomagające zrozumieć jak nasze działania wpływają na innych np. nie bijemy innych, bo to boli; Mówimy o tym, co jest dobre, a co złe, ale też dlaczego. Istotne jest uświadamianie dziecku skutków jego zachowań- takie wyjaśnianie pozwala rozwinąć w małym człowieku troskę o innych. W przypadku starszych dzieci rodzice mogą zadawać dziecku pytania, aby samo znalazło odpowiedź, dlaczego dane zachowanie spowodowało określoną reakcję, i czy taka postawa jest fajna, miła, dobra czy wprost przeciwnie. Można to wykorzystać podczas oglądania bajek, filmów, czytania książek rozmawiając o bohaterach, pokazując jak ich zachowanie wpływa na innych.

2. **Stawianie wysokich, ale dostosowanych do możliwości dziecka wymagań** - na efektywność wymagania składają się 3 elementy:

- stawianie dziecku wysokich, ale realistycznych oczekiwań dot. dojrzałości, zachowania, czy samodzielności, czyli rozsądne spojrzenie na to, czego można od naszego dziecka wymagać. Ważne jest także, aby wymagania te jasno określić, powiedzieć o nich tak, by dziecko nie musiało się ich domyślać;
- rodzice oraz środowisko powinni zapewnić dziecku wsparcie, umożliwiając realizację danych wymagań, dawać wskazówki, być przewodnikiem;
- monitorowanie - kontrolowanie jak dzieci radzą sobie ze stawianymi celami i dawanie im informacji zwrotnej.

 3. **Modelowanie**- jeśli chcemy, aby nasze dziecko szanowało innych, było empatyczne, życzliwe- sami powinniśmy zachowywać się w ten sposób, w stosunku do dziecka, ale także innych osób, bliskich i dalszych znajomych, ludzi wokół w ogóle, również w Internecie. Dzieci obserwują interakcje swoich opiekunów i na podstawie tego, uczą się jak traktować innych.

4. **Danie dziecku głosu w rodzinie**- dziecko jest członkiem rodziny i warto wysłuchać jego głosu w czasie dyskusji, podczas podejmowania decyzji (np. ustalenie godziny powrotu dziecka do domu, sposób spędzenia rodzinnego czasu) czy rozwiązywania konfliktu. Pozwolenie młodemu człowiekowi na zabranie głosu, wysłuchanie go sprawia, że dziecko czuje się szanowane, uczy się rozumowania moralnego, myślenia o potrzebach innych oraz swoich, pozwala także ćwiczyć umiejętności radzenia sobie z konfliktami.

5. **Miłość, ciepło, responsywność** - zapewniając dziecku ciepłe, opiekuńcze i wspierające środowisko pokazujemy mu jak powinno się traktować ludzi. Dyskusje rodziców z dziećmi sprzyjają rozwojowi, gdy są prowadzone w sposób pełen szacunku i wsparcia emocjonalnego, także w sytuacjach, gdy dziecko podjęło negatywną decyzję i chcielibyśmy, by następnym razem postąpiło inaczej.

OPRACOWAŁA:

pedagog szkolny Anna Rękawek